

MÀQUINES D'AFEITAR

ECONOMIA DE TEMPS I DINERS

Cap excursionista
deu anar sense una
màquina d'afeitar.

III

DAQUERIA

TOLL

Carrer de
Ferràn, 17

Jaume 1.er, 17

III

Màquines de tots els preus i qualitats.

Fulles de totes les marques.

Assortit complet en tots els articles d'aquest ram.

Ganivets per a camp, viatge i defensa;

estoigs de ferramentes pera motocicletas
i automòbils;

coberts per a camp, gots per a viatge, etc., etc.

Casa la més antiga i important de Barcelona.

FABRICACIÓ I REPARACIÓ

TELEFON 3.536

EXCURSIONS

NOTICIARI MENSUAL DE LA SECCIO
ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR
BARCELONA

Handwritten notes:
9/1 + 4 dolers
= 13/5 col

AEP - CDHS
BARCELONA

ANY III : ÈPOCA 2.^a : NÚM. 21

1.er DE GENER DE 1917

NOTICIARI MENSUAL DE LA SECCIÓ D'EXCURSIONS

ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR

CARME, 30 i 32, PRAL. i 1.er-BARCELONA

SE REPARTEIX GRATUITAMENT ALS SOCIS DE LA SECCIÓ I A MOLTES ENTITATS

LA SALUT I L'EXCURSIONISME

*Fragment del discurs llegit pel seu autor
en la sessió en lloança de l'Excursionisme.*

És precis saber comprendre que no tothom pot pendre part en les excursions. Els nens massa joves, les noies poc desenrotllades, les dònens en certs moments de la seva delicada existència, els joves propensos a palpitations, els vells i certs malalts d'aquests que no per anar pel carrer deixen d'estar ben malalts. Tots aquests no anirien a gosar de les belleses d'una excursió... i anirien a una derrota de la seva salut.

Vosaltres els sans, els qui teniu l'esperit fadigat pel treball, però el cos anquilosat per una llarga setmana d'acaparadora tensió estàtica, deveu preparar el dia de l'excursió per mitjà d'un entrenament molt senzill i casolà. Me refereixo a la gimnasia sueca o de moviments rítmics, extensions i genuflexions, dilatacions, gestos acompassats. Això feu-ho cada dia una o dues vegades, pausadament, amb convicció i una rialleta als llavis...

Al matí, desperteu les vostres energies musculars i cerebrals buscant inspiració amb l'aigua freda. Bones friccions a la pell amb la mà o amb guant de crin, i si sou quelcom astènic feu-ho amb aigua de Colonia. Si podeu, el dia abans o la matinada del dia d'excursió preneu un gran bany d'aigua calenta a 38°, amb savonatge i fricció. Si no podeu pendre un bany, preneu paciència, però penseu que és cert allò de «home de banys, home de molts anys».

Prepareu el vostre cos, que si tot això és una purificació externa, cal purificar-lo per dintre. Al llevar-vos, preneu en dejú, el dia abans i la matinada del mateix dia, una dosi de 10 a 12 grams de crémor tartre deixat en un got d'aigua.

EL PROTECTOR CENTRO DE DEFENSA DE ASEGURADOS Y GESTOR DE ASUNTOS ADMINISTRATIVOS

Intervención en la contratación de seguros-en general y en los expedientes de siniestros.

Patentes de invención e introducción
Registro de Marcas
Nombres comerciales
Dibujos-Modelos

COBRO DE CRÉDITOS = CONTRIBUCIONES E IMPUESTOS

MEJORE VISITANTE
MARCA REGISTRADA
Pedro 34 - Teléfono 3172
BARCELONA

TIRANTE BENEFACTOR (Patentado)

Para el desarrollo del pecho de las señoras, caballeros y niños
Indispensable a toda persona que aprecie y practique la higiene en el vestir

Con el uso del **Tirante-Benefactor** las señoras conseguirán el desarrollo de sus senos, pudiendo prescindir así de medicinas y ungüentos perjudiciales muchas veces a la salud. De venta en casa de los **Srs. Eduardo Schilling, S. en C.** (Barcelona-Madrid-Valencia) y del fabricante de ligas y tirantes **Smart**

A M A D O R A L S I N A
Kiera San Juan, 8-Barcelona
que mandará folleto gratis a quien lo pida

Con Benefactor

Peluquería "SORIANO"

DE PEDRO RECIO

SERVICIO BARBERADO E HIGIÉNICO DESINFECCIÓN CONTINUA DE TODOS LOS INSTRUMENTOS

ABONOS ECONÓMICOS DE CINCO SERVICIOS 75 CÉNTS.

Valederos desde el lunes al viernes no festivos.

NO SE ADMITEN PROPINAS

Llano de la Boquería, n.º 6, 1.º.—BARCELONA

A L'ACANÇ DE TOTES LES FORTUNES

606 MALALTIES DE LA PELL SÍFILI : BLENNORRAGIA VENERI

: : MALALTIES ESPECIALS DE LES SENYORES : :

Rambla del Centre, 7, pral.
(DE 6 A 8)

RAIGS X : ELECTRICITAT : FOTOTERAPIA, ETC.

L'intestí, nèt, rebrà amb energia els aliments d'ocasió que li donareu i allunyareu el perill de fermentacions intestinals que ocasionen auto-enverinaments, i aquèsts, a son torn, fenòmens inexplicables.

Dormiu força durant la setmana. Per a fruit bellament, amb devoció exaltada, d'un dia d'excursió, cal tenir el cap serè i el cervell reposat. Per a enfortir el cap i preservar les aigües de miasmes i bacteries, no hi ha beguda més delitosa que afegir per cada got d'aigua unes 15 ó 20 gotes d'àcid fòsforic diluït.

Tot això per lo que fa referència a la preparació del cos, per a fer-lo capaç de suportar estoïcament les fatigues d'una excursió. Ara falten altres preceptes, que són útils i que me agraireu, a fi d'aguantar la resistència en una marxa forçada, en una ascensió...

Aparteu de vosaltres amb horror tota beguda alcohòlica, sigui vi, licors o altres, si és que voleu ser forts i aspireu a una sana bellesa dintre del vostre sexe respectiu. No hi ha error més extès que el que suposa que el vi o el alcohol proporciona energies al cos humà quan aquèst és posat a prova. Es tot al revés i un fort abatiment no tarda a apoderar-se del que fia ses energies a un reparador tan efímer. Ademés, l'alcohol esclerosa o endureix les artèries, desintegra el fetge i destrueix el cervell dels que l'usen, sigui en molta o en poca quantitat. Tot és qüestió de temps.

Prepareu el dia abans de l'excursió una infusió de tè quelcom concentrada, cosa d'un litre per cada hu. Hi afegireu tres graus cullerades de sucre i un bon raig de suc de llimona, i aquest brevatge, begut en tot un dia, us donarà més energies que mig litre de vi.

Altra fórmula més estimulant encara, és la mateixa adicionant-hi una o dues cullerades de conyac o de tintura de nou de kola.

Altres preceptes de caràcter negatiu dec donar-vos. No begueu mai estant cansats si és que immediatament no us torneu a posar en marxa.

No begueu mai aigua de cap masia, ni de cap pou ni font de les que no brolli l'aigua a doll fet. Correu perill d'atrapar una tifoidea o una colibacil·losis.

No mengeu carns que no estigueu segurs d'elles, ni embutits vells, amb dues coses freqüents en hostals i tendetes de la campinya.

Durant les excursions fatigoses, no caiguen mai en pecat de gula. Si bé diuen que un estómac ple porta les cames, jo us asseguro que les millors i més acerades cames jamai podran suportar el pes d'un estómac massa ple. Deveu menjar lo suficient per a reanimar les forces, sobriament, amb verdares ganes de menjar, puig el menjar per força creient que això us donarà energies sobrees és un error lamentable.

Més val passar gana i set abans que menjar i beure segons què.

I ara, abstractament de lo que us he dit, agregaré que l'Higiene dóna l'excursionisme com a bo, però amb precaucions.

Si aquests preceptes són generals i a complir per tots, és a dir, pels qui manen i els qui obeeixen, ara afirmaré que recauen greus responsabilitats als directors de grups excursionistes en lo que fa referència al càlcul d'itinerari, camí a recórrer, hores de refectori, moments a reposar, trens a pendre i hores de sortida i arribada, i fins deuen tenir present la part econòmica de l'excursió per no gravar massa l'erari d'un jovent ja de sí més ric en cor i en il·lusions que no pas en monedes d'or.

Potser us fadigo amb les meves limitacions i amb el seguit de preceptes atropellats que surten dels meus llavis. Són tots elis sortits del meu bon desig de que verament trobeu en un esplai tan hermós, no més que flors que l'engalanin i no pas cap espina.

Si n'és d'hermós l'excursionisme! Es tan humà el voler aixecar l'esperit més enllà de les miseries de la vida diària, que quasi comprenc l'excursionisme amb higiene i amb sense higiene.

Mes us diré que precisament una branca de la moderna higiene, la de l'esperit, té que veure en això, i per higiene psíquica devem afanyar-nos a sortir i a córrer per camps i muntanyes.

L'ànima s'esplai i se millora en la contemplació de la Naturalesa. No hi ha dubte de que tots portem en nosaltres mateixos el germen dels més enlairats sentiments. Mes cal

que aquesta llavor sigui portada a un medi propici per a que fermenti i ens faci millors de lo que som o de lo que la vida amb la seva ineludible feresa ens fa ésser.

Res més hermós i més sà per l'esperit que el córrer per camps i boscuries. Les frondes dels arbres i la quietud de les fondalades ens inspiren suaus pensaments, i quan des del cim d'una muntanya esguardem la plana, un dolç arrobament ens sublima l'ànima, deslliurant-nos de les miseries de la terra baixa...

Encara que no sigui més que per a somniar unes hores, ens convé sortir de casa, sols o en massa, en busca d'un repòs, d'un ideal, que podrà ser imaginari com ho era el del cavaller de la Mancha o fruit d'una engunia de raça com l'aldarull cerebral del Tartari de Tarascó, però que a la fi i al cap són dolces follies que quelcom aconsolen al qui sofreix, al qui treballa i al qui espera un jorn ditxós d'emancipació.

ANTONI NOVELLAS

DE L'ART I L'EXCURSIONISME

(MOTIU DE CONVERSA)

II

No vol la Natura ser tractada amb aixarrament ni tampoc amb furiosa passió. Hi ha un cultural terme mig, de reposada i pacient devoció, que així com suscita en ella estimacions segures, promou en qui amatent la vetlla, profundes meditacions. Rebutja la Natura els qui a ella acudin massa àvids de gaudir-la. Vol ser adorada de manera recòndita, que és com dir sense espectacle ni voluptuosa delectació. Així, el qui vulla sotraguejar-la amb el físic neguit del ciutadà bullici, hi ha d'anar en compte. Cap llibre dut al camp per a reflexionar-hi sobre'l sentit del món, dirà prou com la Natura mateixa, espontània i suaument servida.

Cor senzill: aprèn a ciutat en la lluita per l'existència, retrempla el caràcter en l'abraonament d'idees que en tu despartin els homes, els llibres i les mil delitoses coses de la vida, però si vols que l'ànima del món prengui en tu i te abranti en les aspiracions ideals, ves de tant en tant a la Natura, en un discret oblit de les trabes materials, i si impensa-

dament hi trobes un company, sotja-hi la seva veu en la de la incommovible solidaritat dels segles i alenta-la. Mai hauràs empleat millor la confiança i trobaràs que, delitós com és l'art en quan expressa cordial salut i humana temperança, no hi ha pitjor lletgesa espiritual que la del cobard desagrait, absent de vincles solidaris.

Bona és la vianda fumejant i alegrement menjada entre companys a l'ombra dels vells arbres selvatans, però si és això lo que únicament te porta a fóra, creu-me, amic excursionista, deixa-ho. Ignores en absolut la suau hermosura que és permesa a l'home dedicant-se amb bon seny a les muntanyes. I els teus sentiments, buits d'idealisme, obliden tristament les emocions que sab regalar la Natura a qui l'aima com exemple essencialíssim que és d'art eternal i de noble conducta.

JOSEP M.^a DE SUCRE

Esbart folklòric

Les frases proverbials catalanes

II

"Clar i català"

Es de la manera que volia parlar un senyor rector d'ençà qui li va ocórrer un gran fracàs per la seva deria d'usar a l'enraonar formes estranyes i circumloquis enrevessats.

Per si hi hagués algú que no sapigués de què's tracta, us ho explicarem en peces menudes.

Hi havia un vailet tot aixerit que va anar-se a llogar per a servir en una rectoria. El senyor rector, per començar-lo a ensinistrar a les seves maneres, va preguntar-li com se n'havia de dir dels veïns.

—Caram! Veïns—va respondre el xicotet, bo i estranyat de la pregunta que el senyor rector li feia. Mes aquèst, que no li agradaven les formes tan simples, tot pegant-li una plantofada per a gravar-li més a la memoria, va objectar que dels veïns se n'havia de dir *posaltres de més aprop*.

L'ensendemà, el bo del senyor rector va preguntar al seu criadet que com se n'havia de dir de l'aigua, a lo que respon-

AEP - CDH
BARCELONA

gué el noi amb l'única paraula que coneixia per a expressar l'idea d'aquell element. Nova plantofada meresqué la seva resposta per part del senyor rector, afegint-hi que l'aigua era de l'abundosa.

Passa un altre dia i el senyor rector pregunta com té de dir-se'n del gat. Mes el petit servent, qui ja sabia com les gastava el seu amo, tot mostrant-li una de les seves galtes per a rebre l'acostumada bofetada, li diu que no coneixia altre nom que el de gat. Castanya seca, amb l'aclaració que del gat se'n diu *lo papa la rata*.

—Com se'n diu del foc?—va interrogar l'endemà. I després d'un acotament de cap per part del vailet, qui va rebre una sacramental bofetada per dir que del foc se'n deia foc, el senyor rector li indicà que el foc era *lo mata lo fret*.

El dia següent pregunta com se n'havia de dir del lilit del senyor rector. I després d'haver rebut el noi la plantofada de tanda, sempre amb la santa fi de que no se li esborrés de la memoria, va enterar-se de que el lilit del senyor rector era *lo descans del saecula saeculorum*.

El nostre vailet, qui ja n'estava fins el cap de munt de les impertinencies del seu amo, va voler-n'hi jugar una de fresca, encara que va resultar ésser un bon troç calenta. El gatet de la rectoria tenia el costum d'anar-se'n a jeure sobre el lilit del senyor rector, i el noi sí que va i li lliga una candela encesa a la cua; a l'anar-se'n a jeure el gat on tenia el costum de fer-ho, va calar foc al lilit del senyor rector. Aquèst se n'adona i mana an aquell minyó que pugui al campanar a tocar a foc i que avisi als veïns de la desgracia que li passava.

Complint fidelment les ordres rebudes, el noi puja al campanar i fent voleiar les campanes comença a cridar:

Vosaltres de més aprop, porteu de l'abundosa, que lo papa la rata ha calat lo mata lo fret en lo descans del saecula saeculorum.

Els veïns prou el sentien, mes no'n feien cas perquè no sabien de què se les havia. Ja s'escarraçava el minyó a repetir:

Vosaltres de més aprop, porteu de l'abundosa, que lo papa la rata ha calat lo mata lo fret en lo descans del saecula saeculorum.

Mes era inútil. Com que els veïns no l'entenien, no van anar a apagar el foc i va encendre's tota la rectoria.

Aquell senyor rector va quedar ben escarmentat i des d'aleshores vol que a casa seva es parli sempre «clar i català».

Esbart fotogràfic

La conversa de don Adolf Mas

D'acte brillantíssim pot designar-se la vetllada celebrada el dia 14 del mes passat.

Amb paraula franca i eloqüent, ens contà el conferenciant ses primeres proves de contrallums, en aquells felïços temps dels Quatre Gats, Agrupació artística de la qual ne formava part el senyor Mas.

Anant-se perfeccionant en tal especialitat, ha arribat, al dia d'avui, ha ser-ne un verdader mestre, no sols en contrallums, sinó en tot lo que a la fotografia artística es refereix.

Ens demostrà les causes de l'halo, aixís mateix com els diversos procediments que per a contrarrestar sa nociva influencia han vingut usant-se fins avui, tots ells més o menys bons, però amb moltes dificultats de preparació i manipulació, que les més de les vegades feien malmetre la placa. Per a evitar aquests inconvenients, té el senyor Mas una fórmula original a base de cautxuc diluït en benzina cristallitzable tenyida d'un color inactiu, que s'aplica a la cara posterior de la placa.

Se projectaren un centenar de meravellosos positius, varis d'ells artísticament policromats, que ens donaren una excel·lent impressió del seu admirable treball.

Boires en els Pirineus, interiors de catedrals, sumptuosos salons, tot fidelment reproduït, amb tota la realitat, tot l'encís d'aquells esplendorosos efectes.

El selecte i nombrós públic, que omplia de gom a gom el saló, quedà bellament complascut de la labor del conferenciant, premiant-lo amb nodrits i sincers aplaudiments.

Cursa de Muntanya "Argentona-Granollers"

Gran interès va despertar-nos l'anunci de dita prova, organitzada per la Secció Sports de Muntanya del Centre Excursionista de Catalunya per al dia 10 del mes passat, i al saber que en ella hi hauria una categoria ben definida d'excursionistes, ens creguérem obligats a pendre-hi part i formàrem un equip que ens hi representés.

Sense esperances de cap premi, puig els amics Margalet, Balagué (F.) i Olivé, que's brindaren a formar l'equip, no havien corregut mai i estaven faltats d'entrenament, la nostra secció hi assistí amb tot l'entusiasme, guiada no més pel desig d'aportar el nostre insignificant concurs a un acte verament simpàtic. Emperò es veu que la bona sort vetlla per nosaltres, ja que sense ni haver-nos-ho imaginat tinguérem la satisfacció de conquerir el quart premi. Ens és ben agradós felicitar als bons companys que han sabut posar el nom de la nostra entitat en un lloc tan digne.

L'organització de la cursa fou admirable, com acostumen a ser-ho tots els actes del benemèrit Centre Excursionista, per lo que's fa mereixor dels més fervorosos elogis. Li tributem els nostres plens d'entusiasme i esperem amb frisança la vinenta prova.

Berga-Pedraforça-Fonts del Bastareny

AQUESTA magnífica excursió fou realitzada en els dies 22, 23 i 24 i 25 de juny de 1916.

El gran desig que sentíem de trascar per les muntanyes fresques i regalades del Bergadà, feia que trobéssim interminable el viatge. Sabadell, Terrassa, i Manresa; canvi de tren i cap a tramontana, fins que, deixant-lo, ens encaixonàrem a la tartana per a baixar a Berga, on arribàrem prop de la una. Berga és població de relativa importància per ésser la clau de totes aquelles serres, car és la més gran de la rodalia i està situada al repeu mateix de les estribacions pirenenques.

Era la diada de Corpus, i com en tal dia s'esdevenen les tan celebrades festes de La Patum, decidírem restar-hi tot el dia. Després de dinar i regalar-nos pels encontorns, férem

cap a la plaça on tenen lloc les festes. Per ésser tan típiques i a l'ensem poc conegudes, les descriurem a grans tocs. Lo principal, a nostre entendre, és, no la festa en si, sinó l'ambient que l'enrotlla; és la tradició, són els infants, el poble tot; i posat en el marc de la plaça i de l'església, amb ses escales i la barana d'obra que guarda el desnivell d'un dels carrers amb la plaça, això és lo que li dóna la gràcia principal, lo que fa ésser la festa més típica.

Comença amb la passada dels gegants, dues parelles, per cert una molt llejta i l'altra, al contrari, molt maca. Aquests, naturalment, acompanyats de la colla de capgrossos. Després ve la lluita que sostenen quatre cavallers (veritablement no són cavallers, sinó tot lo contrari, car són ells els qui suporten el cavall de cartró) i quatre alarbs, tots ells presidits per un homenaj com un Sant Pau, vestit d'àngel que va fent saltirons a través dels cristians i alarbs; el tal àngel porta com a companyó un infant d'uns set o vuit anys, naturalment vestit d'àngel també. La fi de la lluita, com pot suposar-se, és la mort dels quatre alarbs i la consegüent victòria dels cristians, que després de la victòria (ja la tenen ben guanyada) es treuen del damunt la cavalleria, que si no els havia dut, al menys els havia fet suar. Després surt la Mulaça, una mena de bestiola composta d'una grossa cistella coberta d'un drap verd; el coll és un llarg bastó que porta a son extrem superior un cap que se suposa és el de la bestiola; aquesta és moguda per tres o quatre homes que s'amaguen sota el drap; no obstant, la tal Mulaça té sis o vuit cames (les dels homes que la porten, car surten bon troç drap avall) i a la boca hi porta una mena de fuet que treu un raig de foc, amb el que fa apartar tota la concurrència que hi ha a la plaça i a la barana abans dita, fins que fa un espetec i la Mulaça ja ha finit sa tasca i l'ajeu en un recó de la plaça. Mentres corre aquesta, quatre dimonis ballen i giravolten movent brega i sarracina, morint també amb l'espetec de la Mulaça. Després toca el torn a La Patum, una mena d'àliga que és portada per un home, el qual va per la plaça fent córrer la quitxalla i de pas als grandessots, fins que el Xamberg, amb son cop de tabal, dóna senyal de que acabi la «Patum» i entrin altra volta els gegants, que fan qualque ballada per la plaça. Aquí ve el descans, que s'aprofita per a brenar o lo que's vulgui.

AEP - OHS
BARCELONA

De tot això, gegants, Mulaça, cristians, etc., se'n diu «tanda de Patum»

El Xamberg és un jaio que té vuitanta i tants anys i en fa ja cinquanta tres, amb el de referència, que representa tal paper, el qual va de pares a fills; aquesta família passa de trecents anys que compleix tal encàrrec; va vestit a l'estil de l'època Mitjana, i el tabal, que quasi pesa més que ell, dona la senyal de quan tenen de morir, respectivament, els alarbs, els dimonis, la Mulaça, en fi, es el director de la festa. I després de la brenada, altra volta tanda de Patum fins a les nou del vespre, mica més o menys. Tal es la cèlebre «Patum».

El divendres, dia 23, a dos quarts de cinc, empenem camí, junt amb el guia que el dia abans arribà a Berga desde Gòsol.

Vers les 6 arribem a Campllong, pla d'una mitja hora de llargada per la meitat mica més o menys d'ample, lluint al bell centre el *Pi de les tres branques*, sol, superbament sol, com rei de tota la boscuria que a banda i banda del pla, ja rampa munt, hi ha; allí encar hi senyoreja el mil·lenari *Pi* que fa quatre anys morí, segons opinió de la gent del país, de massa cuidat, i segons altres, de vell. Allí gustàrem la llet acabada de munyir de les ovelles de Campllong, nom també de la casa que s'aixeca en el pla a tret de pedra de l'arbre; des d'aquí les emprengüem costa amunt per ésser a les 7 tocades a càn Puigventós i als cinc minuts més a la font del mateix nom; després de beure nos enfilàrem per forta pujada fins assolir la carena, on hi arribàrem a les 8.15. El paisatge des de Berga fins aquí és de bosc i mates tan bellament combinades, que convida a la contemplació. Al tornar la carena en uns deu minuts som a la font de l'Estel·la, on esmorzem. Mentres tant contemplem l'harmoniosa escampada de boscos i herbatges, que des de tal lloc no són pas pocs els que's veuen. A les 9.15 sortim de la font vers els Rasos de Peguera, on hi arribem mitja hora després. Quin goig el caminar per tal terror! Quina catifa d'espessíssima, regalada herba! I els ulls cóm s'hi recreaven! Veure les pendents de muntanya, totes d'un verd tan joliu, sens màcula; de tant en tant, rodonetes mates de ginebrons i qualque isolat arbre.

(Continúa)

PROGRAMA PER A GENER DE 1917

Dies 6 i 7.

Excursió a Torelló, Santuari de Bellmunt, Vidrà, Pla Travé (on se dormirà), salt de Sallent i Olot.

Sortida: Per l'estació del Nort, a les 6.

Retorn: Per l'estació de França, a les 23.

Pressupost: Unes 20 pessetes.

Cal portar-se el dinar del primer dia.

Dia 14, tarde.

Visita a la Presó cel·lular de Barcelona.

Punt de reunió: Local de l'Ateneu, a les 15, o davant de la Presó, a les 15.30.

Es limitat a 15 el nombre d'assistents, admetent-se ja les inscripcions des d'ara.

Dia 18, nit.

ESBAET FOTOGRAFIC. Interessant conferència, il·lustrada amb magnífiques projeccions lluminoses, referent a «Montañas de Castilla», per don Josep F. Zabala, de la Agrupación de Alpinistas «Peñalara», de Madrid. A les 22.

Dia 21.

Excursió a Gavà, Brugués, Aramprunyà, Morella, Garraf i Castelldefels.

Sortida: Pel Parador del passeig de Gracia, a les 5.26, retornant a les 20.30

Pressupost de trens: 2'60 pessetes.

Cal portar-se provisions.

Dia 28, tarde.

Visita al Manicomí de Sant Boi.

Sortida: Per l'estació de la Riera Magoria, a les 15.23.

Retorn: Pel Parador del passeig de Gracia, a les 19.15.

NOTES

EXCURSIONS, a l'entrar a l'any III (època 2.ª) de la seva publicació, saluda als seus lectors i els desitja un bon Any Nou i un creixent amor vers l'excursionisme.

AEP - CDHS
BARCELONA

Recomanem als adscrits a la secció d'Excursions se serveixin, a primers de cada mes, demanar el Noticiari al conserge, senyor Tubau, qui al sortir de l'estampa ja'ls té a la disposició dels nostres consocis.

La revista *Prætorium*, portaveu del Grop Sport, d'Hostalric, ens ha fet l'honor de reproduir en son número de desembre l'article «Fulgors de vida», publicat en el mes de novembre i degut a la ploma del nostre company de redacció *Rosalba*. Es un signe de solidaritat espiritual que ens plau moltíssim.

Havem llegit amb força gust el brillant article que parlant del Montserrat publica el *Boletín de la Sociedad Castellana de Excursiones*, de Valladolid. La seva lectura causa una impressió sumament delitosa.

La Diada de la Llengua Catalana té de celebrar-se enguany el dia 6 de gener. EXCURSIONS, que un afecte tan gran sent per la nostra estimadíssima parla, també vol contribuir a la Diada, encara que modestament, fent constar el seu profundíssim amor vers tot lo que siguin exaltaments i reivindicacions del nostre idioma.

Per al dia 8 del mes passat havíem anunciat dugues visites, una a la Central telefònica i l'altra a l'església de Santa Maria del Mar. La primera va celebrar-se, a plena satisfacció de tots els concorrents, però la segona va haver-se de suspendre per no quedar temps material per a poder visitar l'hermosa església, puig de Telèfons se'n sortia després de la una de la tarde.

Canvi. — El tenim establert amb les següents publicacions: *Butlletins* del Centre Excursionista de Catalunya, de l'Associació Excursionista Avant, del Centre Excursionista Montseny, del Centre Excursionista Barcelonès, del Sport Ciclista Català, de la Sociedad Castellana de Excursiones, de Valladolid, de l'Agrupació Excursionista de Reus, del Centre Excursionista de Vich; *El Cingle*, del Centre Excursionista de Granollers, *Prætorium*, del Grop Sport (Hostalric), *Montanyes Regalades*, de Perpinyà i *Boletín Arqueológico*, de Tarragona.

SECCIÓ ATLETICA DE L'ATENEU

GINNÀS I DUTXES

Classes de gimnasia sueca, lluites greco-romana i boxa

Quota mensual 1'50 ptes.-Obert de 7 a 12 de la nit.

ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA

Desitjosos de comptar amb un índex de tots els organismes similars de la nostra regió, agraiem totes les observacions que se'ns facin tant per a ampliar com per a modificar aquesta llista.

Agrupació Excursionista.—St. Elies, 9, 1.er—REUS.

Agrupació Excursionista Catalunya.—Mitgà de Sant Pere, 4. 2.^{on}, 1.ª.

Associació Excursionista Avant.—Passatge Domingo, 1.

Centre Excursionista.—TERRASSA.

Centre Excursionista Barcelonès.—Boria, 17, pral.

Centre Excursionista de Catalunya.—Paradís, 10.

Centre Excursionista de Granollers.

Centre Excursionista de la comarca de Bages.—MANRESA.

Centre Excursionista de Lleida.

Centre Excursionista del Vallès.—SABADELL.

Centre Excursionista de Mataró.

Centre Excursionista de Vich.

Centre Excursionista Montseny.—Rec Comtal, 16, pral.

Grop E. Catalunya.—Palma Sant Just, 7. 2.^{on}, 1.ª.

Grop E. Gore Negre.—P. de la Concordia, 10—LES CORTS.

Grop Excursionista Igualadí.—IGUALADA.

Grop Sport.—HOSTALRIC.

Secció de Sports i Excursions del C. A. de B. del C. i de la I.—Rambla Santa Mònica, 25.

Secció d'Excursions de l'A. E. P.—Carme, 30, pral.

Secció d'Excursions del C. d'E. R.—VALLS.

Secció Excursionista del Centre de Lectura.—REUS.

S. E. del G. E. «Aplec».—Masaguer, 1—SABADELL

S. de C. N. de B. «Club Montanyenc».—Princesa, 14.

Sport Ciclista Català.—Diputació, 333.

AEP - CDHS
BARCELONA